

Sygn. akt: I C 59/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kałwak

Protokolant: st. sekr. sądowy Urszula Krzywoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 września 2016 roku

sprawy z powództwa **M. A. (2-im.) T.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A.**

w W. na rzecz powoda **M. A. (2-im.) T.** kwotę **664,29 zł** (sześćset sześćdziesiąt cztery złote 29/100) wraz z:

a) odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 9.656,29 zł (dziewięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt sześć złotych 29/100) od dnia 06.08.2015 r. do dnia 07.09.2015 r.;

b) odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 114,29 zł (sto czternaście złotych 29/100) od dnia 08.09.2015 r. do dnia 31.12.2015 r.;

c) odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 114,29 zł (sto czternaście złotych 29/100) od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;

d) odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 550,00 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych 00/100) od dnia 18.08.2015 r. do dnia 31.12.2015 r.;

e) odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 550,00 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych 00/100) od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. wyrokowi w zakresie określonym w punkcie Ib, Ic, Id i Ie nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A.**

w W. na rzecz powoda **M. A. (2-im.) T.** kwotę **411,00 zł** (czteryście jednaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 stycznia 2016 r. powód **M. A. (2-im.) T.** prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą B. (...) i R. (...)z siedzibą w O. wystąpił przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.** wnosząc o zasądzenie kwoty **664,29 zł** wraz z ustawowymi odsetkami od następujących kwot:

- od kwoty 9.656,29 zł liczonymi od dnia 05.05.2015 roku do dnia 07.09.2015 r.,

- od kwoty 114,29 zł liczonymi od dnia 08.09.2015 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 550 zł liczonymi od dnia 18.08.2015 r. do dnia zapłaty.

Nadto, powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 31.03.2015 r. doszło do uszkodzenia samochodu ciężarowego DAF nr rej. (...) będącego własnością M. B.. W chwili zdarzenia sprawca miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. Właściciel pojazdu DAF zgłosił szkodę na pojeździe do strony pozwanej

w dniu 22.04.2015 r. Pismem z dnia 05.05.2015 r. strona pozwana przyznała poszkodowanemu odszkodowanie za zniszczony pojazd w wysokości 1.058,72 zł. M. B. w dniu 03.08.2015 r. przeniósł na powoda na podstawie umowy przelewu powierniczego roszczenia odszkodowawcze związane z uszkodzeniem pojazdu DAF. Powód zawiadomił stronę pozwaną pismem z dnia 03.08.2015 r. o dokonanej cesji. Zgodnie ze zleceniem M. B. – powód sporządził opinię Nr (...) dotyczącą pojazdu DAF, która wykazała niedopłatę należnego odszkodowania, tj. koszty przywrócenia stanu pojazdu DAF do stanu sprzed szkody wynoszą 10.715,01 zł netto, a nie 1.058,72 zł netto według stanowiska strony pozwanej, tj. niedopłata wynosi 9.656,29 zł. Za sporządzenie opinii powód wystawił poszkodowanemu rachunek nr (...) na kwotę 550,00 zł, który to rachunek został przez poszkodowanego zapłacony i o zwrot tej kwoty powód wnosi również tym pozwem. Powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty w dniu 03.08.2015 r. Jednak strona pozwana, zamiast wypłacić żadaną kwotę 10.206,29 zł (9.656,29 zł + 550,00 zł) oraz odsetki, przyznała pismem z dnia 11.09.2015 roku (winno być 07.09.2015 roku) kwotę 9.542,00 zł, odmówiła natomiast wypłaty kwoty 114,29 zł, wypłaty kosztu sporządzenia opinii powoda oraz odsetek. Nadto, powód wskazał, że pojazd utracił na wartości jako samochód powypadkowy. Natomiast strona pozwana w swojej wycenie zaniżyła stawki robocizny blacharsko- lakierniczej do poziomu 60 zł/rbg, które nie odpowiadają poziomowi stawek średnich miejsca zamieszkania poszkodowanego w dacie szkody, tj. kwocie 90 zł/rbg. Nadto, powód wskazał, że bezzasadnie obniżone zostały ceny części zamiennych, a także obniżone zostało przez stronę pozwaną odszkodowanie za zniszczony zbiornik paliwa oraz zastosowano przy wycenie zbiornik o pojemności 750l zamiast 850l. Strona pozwana, po otrzymaniu opinii powoda dopłaciła 95% żądanej kwoty, lecz odmówiła bezzasadnie zapłaty kosztu opinii powoda oraz odmówiła dopłaty odszkodowania w wysokości 114,92 zł.

W zakresie żądanych odsetek powód wskazał, że pełna kwota należnego odszkodowania za uszkodzony pojazd winna być wypłacona najpóźniej w 30-tym dniu likwidacji szkody, gdyż nie zaistniały żadne okoliczności, które uniemożliwiłyby wypłatę

w ustawowym terminie. Jednakże, jeśli strona pozwana dokonała wypłaty odszkodowania

w terminie wcześniejszym, to ponosi odpowiedzialność za wszelkiego typu niedopłaty od dnia następnego po dacie wypłaty kwoty bezspornej. Przepisy ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG i PBUK stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów ogólnych kodeksu cywilnego. Natomiast przepisy ww. ustawy każą jako pierwszy dzień traktować dzień zgłoszenia szkody. Szkada została zgłoszona w dniu 22.04.2015 r., a wypłata kwoty bezspornej nastąpiła 05.05.2015 r., więc poszkodowany M. B. winien był otrzymać pełną kwotę odszkodowania w dniu 05.05.2015 r. Natomiast strona pozwana przyznała poszkodowanemu jedynie część należnego odszkodowania, a 95% żadanego odszkodowania wypłaciła dopiero po otrzymaniu wezwania do zapłaty z załączoną opinią. - pozew – k. 3 – 6.

Pismem procesowym wniesionym w dniu 16.05.2016 r. powód podniósł ponadto

w odniesieniu do momentu naliczania należnych odsetek, że skoro strona pozwana знаła rozmiar szkody i ceny to powinna w terminie ustawowych 30 dni od zgłoszenia szkody sporządzić prawidłowy kosztorys i wypłacić poszkodowanemu pełne należne odszkodowanie, co uchroniłoby strony od sporu sądowego. Wezwanie do zapłaty z dnia 03.08.2015 r. nie ujawniało nowej szkody, a wyłącznie wzywało stronę pozwaną do wypłaty pełnego odszkodowania i nie zostało doręczone stronie pozwanej 06.08.2015 r. pocztą tradycyjną, a 03.08.2015 r. drogą mailową – pismo procesowe powoda – k. 50-50v.

W **odpowiedzi na pozew** wniesionej w dniu 12.05.2016 r. strona pozwana (...) **S.A. z siedzibą w W.** oświadczyła, że uznaje roszczenie powoda co do należności głównej, a także w zakresie odsetek ustawowych od kwoty 550 zł. Natomiast odnosząc się do roszczenia powoda w przedmiocie odsetek od kwoty odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu, strona pozwana podniosła, że wskazany w pozwie dzień 05.05.2015 r. jako ten, od którego pozwany miałby niejako pozostawać w opóźnieniu w wypłacie odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu jest niewłaściwy. Na podstawie art. 817 k.c. wypłata odszkodowania przez zakład ubezpieczeń nastąpić ma w terminie 30 dni licząc od daty zawiadomienia o szkodzie. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody w dniu 22.04.2015 r. Jednak w zgłoszeniu szkody poszkodowany nie określił kwotowo swojego roszczenia w zakresie ww. odszkodowania. Strona pozwana po otrzymaniu zgłoszenia dokonała likwidacji szkody, w wyniku której decyzją z dnia 05.05.2015 r. przyznała na rzecz poszkodowanego bezsporną kwotę odszkodowania. Strona pozwana spełniła więc świadczenie w wymaganym 30-dniowym terminie. Świadczenia odszkodowawcze zakładu ubezpieczeń są terminowe, zakład nie pozostaje jednak w opóźnieniu co do kwot nieobjętych jego decyzją jeżeli poszkodowany po jej otrzymaniu lub wcześniej nie określił kwotowo swojego roszczenia. Natomiast w niniejszej sprawie to dopiero powód w piśmie z dnia 03.08.2015 r. – na co sam wskazuje również w złożonym pozwie, wezwał stronę pozwaną do zapłaty odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu w wysokości przekraczającej wypłaconą przez stronę pozwaną z tego tytułu kwotę. Tego samego dnia, tj. 03.08.2015 r., została także opracowana opinia opiewająca na kwotę dochodzoną przez powoda w piśmie z dnia 03.08.2015 r. zatytułowanym „Ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty”. W związku z powyższym, ewentualny stan opóźnienia strony pozwanej w wypłacie dodatkowego odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu winien być liczony najwcześniej od dnia doręczenia stronie pozwanej ww. pisma powoda, tj. od dnia 06.08.2015 r. – odpowiedź na pozew – k. 31-32.

Nadto, pismem procesowym wniesionym w dniu 07.07.2016 r. (...) S.A. doprecyzowała, że uznaje roszczenie co do całości kwoty należności głównej, tj. co do kwoty 664,29 zł. Natomiast w zakresie roszczenia odsetkowego powoda, strona pozwana uznaje je jedynie w zakresie odsetek od kwoty 550 zł oraz od kwoty 114,29 zł. W dalszym ciągu strona pozwana kwestionuje datę początkową naliczania odsetek od kwoty 9.656,29 zł, podtrzymując w tym zakresie argumentację z odpowiedzi na pozew. – pismo procesowe strony pozwanej – k. 56-57.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31.03.2015 r. o godz. 12:00 w P. na ul. (...) doszło do zdarzenia szkodowego polegającego na tym, że kierowca wózka widłowego (będącego własnością (...) S.A. z siedzibą w N., Polisa (...), Nr (...) Oddział (...)) podczas załadunku towaru w wyniku poślizgu na mokrej nawierzchni i spadku terenu uderzył w zaparkowany samochód marki DAF model (...).460 EURO 5, nr rej. (...), którego właścicielem jest M. B..

Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi (...) S.A. w dniu 22.04.2015 r. i został jej nadany numer (...).

dowód :- druk zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia OC – k. 38-40.

- potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego klienta (...) S.A. – akta szkody w załączeniu;
- pisemne oświadczenie P. K. – kierującego wózkiem widłowym – akta szkody w załączeniu;
- pismo (...) S.A. z dnia 22.04.2015 r. do (...) S.A. – akta szkody w załączeniu;
- pismo (...) S.A. do M. B. z dnia 22.04.2015 r. – akta szkody w załączeniu.

Pierwszą decyzją z dnia 28.04.2015 r. ubezpieczyciel (...) S.A. odmówił M. B. przyznania odszkodowania z tytułu powyższej szkody. W uzasadnieniu decyzji ubezpieczyciel podniósł, że wyrządzona szkoda nie pozostawała w normalnym związku przyczynowym z działaniem pojazdu jako środka komunikacji i nie była objęta zakresem obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozostawała

natomiast w zakresie odpowiedzialności posiadacza tego pojazdu w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

dowód : - decyzja (...) S.A. z 28.04.2015 r. – akta szkody w załączeniu.

W dniu 27.04.2015 r. (...) Centrum (...)

w K. sporządziło kalkulację naprawy pojazdu M. B. w systemie (...) wyceniając koszty naprawy bez VAT na kwotę 1.058,72 zł (wraz z 23% VAT 1.302,23 zł).

dowód : - kalkulacja naprawy z dnia 27.04.2015 r. sporządzona przez ubezpieczyciela – akta szkody w załączeniu.

Decyzją wydaną w dniu 05.05.2015 r. (...) S.A. uznał swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia przyznając poszkodowanemu M. B. kwotę 1.058,72 zł tytułem odszkodowania z obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych

z tytułu roszczeń dotyczących szkody w pojeździe marki DAF o nr rej. (...).

dowód : - decyzja (...) S.A. z 05.05.2015 r. - k. 9.

W dniu 03.08.2015 r. w O. została zawarta umowa powierniczego przelewu należnego odszkodowania pomiędzy B. (...) w O. (Cesjonariuszem) reprezentowanym przez M. A.T.a M. B. (Cedentem). Przedmiotem umowy był przelew składników należnego odszkodowania, jako wierzytelność wynikająca z tytułu zdarzenia odszkodowawczego z dnia 31.03.2015 r.,

w którym uszkodzony został pojazd marki DAF typ (...) (...) nr rej. (...) w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 31.03.2015 r. zarejestrowaną w (...) S.A. pod nr PL (...) (§ 1 ust. 1). Cesjonariusz przyjął powyższą wierzytelność na zasadzie powiernictwa celem jej odzyskania od ubezpieczyciela dla cedenta (§ 1 ust. 2).

dowód : - umowa powierniczego przelewu należnego odszkodowania zawarta dnia 03.08.2015 r. - k. 10.

Pismem z dnia 03.08.2015 r. cesjonariusz zawiadomił (...) S.A. o powyższej cesji oraz załączył kserokopię umowy przelewu wierzytelności.

dowód : – zawiadomienie o cesji – pismo z dnia 03.08.2015 r. z potwierdzeniem nadania 03.08.2015 r. - k. 11.

W dniu 03.08.2015 r. mgr inż. M. A. T.- z ramienia Biura (...) mgr inż. M. A. T.w O. - sporządził na zlecenie P.P.H.U. (...) M. B. w W. pisemną opinię nr (...). W opinii tej ustalono, że należne poszkodowanemu odszkodowanie za szkodę w samochodzie D. (...) powinno odpowiadać kosztowi przywrócenia stanu elementów uszkodzonych w samochodzie do stanu sprzed szkody. Ustalono, że koszt przywrócenia stanu uszkodzonego ww. samochodu do stanu sprzed uszkodzenia, jako wartość szkody, powinien wynosić kwotę **10.715,01 zł netto** (13.179,46 zł brutto tj. w tym 23% VAT). Na wskazaną kwotę składają się: koszt robocizny: 234 zł, koszt części zamiennych – 10.275,50 zł, normalia 2% 205,51 zł. Kalkulacja naprawy została sporządzona w systemie (...).

dowód :- opinia M. A.T.z dnia 03.08.2015 r. z załącznikami - k. 12-18v.

Za powyższą opinię Biuro (...) i (...). mgr inż. M. A.T. z siedzibą w O. (Sprzedawca) wystawił Nabywcy tj. P.P.H.U. (...) z siedzibą w W. rachunek nr (...) z dnia 03.08.2015 r. na kwotę 550,00 zł. Termin płatności został wyznaczony na dzień 03.08.2015 r.

dowód :- rachunek z dnia 03.08.2015 r. za ww. opinię - k. 19.

W ostatecznym przesądowym wezwaniu do zapłaty opatrzonym datą 03.08.2015 r., doręczonym (...) S.A. w dniu 06.08.2015 r. (prezentata ubezpieczyciela) pełnomocnik powoda wezwał (...) S.A. z siedzibą w W. do zapłaty w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania kwoty 10.206,29 zł ponad dotychczas wypłacone kwoty wraz z ustawowymi odsetkami od 31 dnia likwidacji szkody. Żądana kwota stanowiła różnicę pomiędzy kwotą wyliczoną w

opinii rzeczoznawcy z dnia 03.08.2015 r. a kwotą przyznaną przez ubezpieczyciela w decyzji z dnia 05.05.2015 r., tj. 10.715,01 zł – 1.058,72 zł = 9.656,29 zł oraz koszt sporządzenia opinii rzeczoznawcy tj. 550 zł.

dowód :- wezwanie do zapłaty z dnia 03.08.2015 r. wraz z kopertą przedłożoną przez (...) S.A. z prezentatą ubezpieczyciela z dnia 06.08.2015 r. - k. 20-21 i k. 41-42v.

W dniu 01.09.2015 r. (...) Centrum (...)

w K. dokonało ponownej kalkulacji naprawy pojazdu M. B., wyceniając koszty naprawy na kwotę 10.600,72 zł netto (13.038,89 zł brutto tj. + 23% VAT).

dowód :- ponowna kalkulacja naprawy z dnia 01.09.2015 r. sporządzona przez ubezpieczyciela – akta skody w załączeniu.

Decyzją z dnia 07.09.2015 r. ubezpieczyciel - (...) S.A. - przyznał poszkodowanemu M. B. kwotę w wysokości 9.542,00 zł z tytułu odszkodowania za szkodę

w pojeździe marki DAF o nr rej. (...). Tym samym ogólna kwota odszkodowania przyznana przez ubezpieczyciela wynosiła 10.600,72 zł (tj. łącznie z wcześniejszą wypłatą kwoty 1.058,72 zł). Ubezpieczyciel odmówił natomiast zwrotu kosztów sporządzenia oceny technicznej określonych na rachunku (...) z dnia 03.08.2015 r.

dowód :- decyzja (...) z dnia 07.09.2015 r. – k. 21.

W mailu z dnia 11.09.2015 r. w odpowiedzi na otrzymaną mailowo od ubezpieczyciela korespondencję dotyczącą przedmiotowej szkody, pełnomocnik powoda zobowiązał ubezpieczyciela do wydania decyzji w przedmiocie odsetek.

dowód :- korespondencja mailowa pomiędzy pełnomocnikiem powoda a (...) S.A. – k. 22-22v.

Decyzją wydaną w dniu 24.09.2015 r. (...) S.A. w L. odmówiło wypłaty żądanych odsetek ustawowych za nieterminowe dokonanie wypłaty odszkodowania. Ubezpieczyciel, wskazując na 30-dniowy ustawowy termin na likwidację szkody, podniósł, że wypłata odszkodowania za uszkodzony pojazd była dokonana w dniu 05.05.2015 r., a więc w terminie ustawowym i brak jest podstaw do wypłaty odsetek.

dowód :- decyzja z dnia 24.09.2015 r. – k. 23.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie niemalże w całości, tj. oddalone zostało jedynie częściowo roszczenie odsetkowe co do początkowej daty naliczania odsetek od kwoty 9.656,29 zł, a także Sąd podzielił zasądzone należności odsetkowe – ustawowe i ustawowe za opóźnienie - na okresy do 31.12.2015 r. i od 01.01.2016 r. zgodnie z obowiązującymi przepisami, o czym niżej.

Pomimo początkowego kwestionowania swojej odpowiedzialności przez ubezpieczyciela w postępowaniu likwidacyjnym szkody, już w postępowaniu sądowym odpowiedzialność ta pozostawała poza sporem. Podobnie poza sporem były okoliczności zdarzenia szkodowego jak również cesja powiernicza wierzytelności M. B. na powoda M. A.T., a tym samym bezsporna była legitymacja czynna powoda w przedmiotowym postępowaniu.

Wobec uznania swojej odpowiedzialności przez ubezpieczyciela w ramach umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jedynie dla porządku wskazać należy, iż podstawę prawną tej odpowiedzialności stanowi art. 822 i nast. k.c. jak również ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2013 r., poz. 392 j.t. ze zm.) – dalej: ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych, a w szczególności art. 34 ust. 1, zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę,

będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Wskazać należy, że strona pozwana uznała częściowo roszczenie powoda, tj. uznanie objęło całą należność główną tj. kwotę 664,29 zł oraz częściowo należność odsetkową, tj. ubezpieczyciel uznał żądanie odsetek od kwoty 550 zł oraz od kwoty 114,29 zł. Natomiast strona pozwana kwestionowała datę początkową naliczania odsetek od kwoty 9.656,29 zł.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W ocenie Sądu uznanie powództwa w niniejszej sprawie było dopuszczalne, bowiem nie zachodzi żadna z ww. okoliczności wyłączających uznanie. W konsekwencji Sąd zasądził w wyroku należności objęte uznaniem (pkt I sentencji ab initio oraz podpunkty od b) do e) i w tym zakresie nadał wyrokowi z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego.

W związku z uznaniem powództwa przez stronę pozwaną niemalże w całości – tj. za wyjątkiem części roszczenia odsetkowego – nie było potrzeby przeprowadzania wnioskowanego przez powoda w pozwie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki pojazdowej na okoliczność wysokości kosztów przywrócenia stanu uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed szkody, jak również nie było potrzeby przesłuchania w charakterze strony powoda M. A.T. ani też nie było konieczności przeprowadzania konfrontacji powoda z biegłym sądowym (wnioski dowodowe zawarte w pozwie – k. 4v.). – art. 217 § 3 k.p.c.

Odnośnie roszczenia odsetkowego nieobjętego uznaniem, tj. odsetek od kwoty 9.656,29 zł wskazać należy, że zasadnym było domaganie się przez powoda odsetek od powyższej kwoty jedynie od dnia 06.08.2015 r. do dnia 07.09.2015 r. W tym zakresie Sąd przychyliła się do stanowiska zajętego przez stronę pozwaną w odpowiedzi na pozew i piśmie z dnia 07.07.2016 r. Wskazać należy, że powyższa kwota 9.656,29 zł stanowi różnicę pomiędzy prywatną wyceną wartości szkody dokonaną przez powoda w dniu 03.08.2015 r. (10.715,01 zł), a kwotą przyznaną przez ubezpieczyciela w decyzji z dnia 05.05.2015 r. (1.058,72 zł). Powyższa prywatna wycena powoda została doręczona stronie pozwanej za pośrednictwem poczty w dniu 06.08.2015 r., zgodnie z prezentatą (...) S.A. na kopercie (k. 42). Natomiast ani w aktach sprawy ani w aktach szkody nie ma wydruku e-maila z datą 03.08.2015 r., na którego powołuje się powód, a w którym to e-mailu (...) S.A. rzekomo miała otrzymać informację o zwiększonej kwocie żadanego odszkodowania w związku

z powyższą wyceną. Mając na uwadze treść art. 6 k.c. ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na powodzie. Wobec powyższego, Sąd uznał, iż ubezpieczyciel powziął po raz pierwszy informację o zwiększonym żądaniu powoda w przedmiocie odszkodowania w dniu 06.08.2015 r. i od tego dnia pozostawał w zwłoce wobec powoda co do zapłaty powyższej kwoty, zgodnie z treścią art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Wprawdzie zarówno art. 817 § 1 k.c. jak również art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych przyznają ubezpieczycielowi termin 30-dniowy na likwidację szkody (odpowiednio trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku – k.c. i 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie – ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych) – a zgłoszenie szkody w niniejszej sprawie miało miejsce 22.04.2015 r., jednak obowiązek wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela należy skonfrontować z żądaniami zgłaszanymi przez poszkodowanego, czy też wierzyciela powierniczego (powoda). Sąd w przedmiotowej sprawie podziela w całości stanowisko zajęte przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 lipca 1999 r., III CKN 315/98, (OSNC 2000/2/31, Pr.Gosp. 2000/1/1, Biul.SN 1999/10/6, M.Prawn. 1999/12/44, LEX 37924). Sąd Najwyższy wskazał bowiem, że: „Ciężący na ubezpieczycielu terminowy obowiązek świadczenia zależy od spełnienia dodatkowych przesłanek dotyczących współdziałania poszkodowanego oraz obiektywnych możliwości ustalenia okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności. Istota zobowiązania z ubezpieczenia majątkowego wymaga współdziałania wierzyciela (ubezpieczonego lub innej osoby uprawnionej do otrzymania świadczenia). Jest to ogólna cecha zobowiązań (art. 354 § 2 k.c.), nabierająca szczególnego znaczenia w stosunkach ubezpieczeniowych, czego dowodem są liczne przepisy

i postanowienia umowne precyzujące obowiązki ubezpieczonego. (...) oprócz zawiadomienia o wypadku (ubezpieczeniowym) wierzyciel powinien określić roszczenie. Jeżeli nie uczynił tego, zakład powinien wystąpić z propozycją zawarcia ugody. Równoznaczne z nią jest oświadczenie (zwane nieraz w potocznym języku "decyzją") o wysokości odszkodowania. Jeżeli poszkodowany nie określi wysokości roszczenia, a zakład, mając dane do jego ustalenia, nie oświadczy, jaką kwotę uważa za właściwe odszkodowanie, powstaje w zasadzie stan opóźnienia, uprawniający wierzyciela do żądania odsetek. Z chwilą wypłacenia kwoty ustalonej przez ubezpieczyciela obowiązek wypowiedzenia się odnośnie do tego, czy jest ona odpowiednia, powraca do wierzyciela (poszkodowanego, uprawnionego z ubezpieczenia OC). Od chwili zgłoszenia przez niego żądania dalszych roszczeń zakład pozostaje w opóźnieniu,

o ile oczywiście roszczenia te będą uzasadnione". Wprawdzie powyższy wyrok zapadł na kanwie nieobowiązującego już Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 9 grudnia 1992 r.

w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów (Dz.U. z 1992 r., Nr 96, poz. 475 ze zm.), jednak podobieństwo uregulowań zawartych w tym rozporządzeniu oraz obecnie obowiązującej ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w tym zakresie pozwala na przychylenie się do stanowiska Sądu Najwyższego również w okolicznościach przedmiotowej sprawy. Wskazać bowiem należy, że art. 14 ust. 3 ab initio ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych również uzależnia czynności zakładu ubezpieczeń od wysokości odszkodowania określonej w zgłoszonym roszczeniu. Tym samym, jak wyżej wskazano, po raz pierwszy ubezpieczyciel otrzymał podwyższone żądanie odszkodowania

w dniu 06.08.2015 r., więc od tej daty Sąd zasądził w wyroku odsetki ustawowe, a co do okresu 05.05.2015 r. – 05.08.2015 r. powództwo należało oddalić (pkt II sentencji wyroku).

Wobec uznania pozostałych żądań przez stronę pozwaną jedynie pokrótce wskazać należy, co składa się na pozostałe zasądzone w wyroku należności. Na kwotę zasądzonej

w wyroku i uznanej przez stronę pozwaną należności głównej: 664,29 zł składa się kwota 550 zł stanowiąca koszt wydania prywatnej kalkulacji naprawy (rachunek nr (...) z dnia 03.08.2015 r. – k. 19) oraz kwota 114,29 zł odszkodowania nieujęta w decyzjach ubezpieczyciela. Decyzją z dnia 07.09.2015 r. ubezpieczyciel przyznał dalszą kwotę odszkodowania w wysokości 9.542 zł, tym samym od dnia następnego po wydaniu tej decyzji odsetki były naliczane od kwoty różnicy tj. 114,29 zł (9.656,29 zł – 9.542 zł). Natomiast od kwoty 550 zł stanowiącej należność z rachunku z dnia 03.08.2015 r. za prywatną kalkulację szkody odsetki Sąd naliczył zgodnie z żądaniem pozwu tj. od dnia 18.08.2015 r. – początkowa data naliczania tych odsetek była objęta uznaniem, którym Sąd był związany. Wskazać jedynie należy, że rachunek na powyższą kwotę został zapewne ubezpieczycielowi wysłany wraz z kalkulacją powoda i wezwaniem do zapłaty z dnia 03.08.2015 r., a zgodnie

z prezentatą na kopercie złożonej przez ubezpieczyciela powyższa korespondencja została mu doręczona w dniu 06.08.2015 r. Tym samym w dniu 18.08.2015 r. ubezpieczyciel był już w zwłoce z zapłatą ww. należności.

Nadto, wskazać należy, że w dniu 01.01.2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1830). Zmieniła ona m.in. brzmienie art. 481 k.c. Natomiast stosownie do treści art. 56 tej ustawy do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Artykuł 481 § 2 k.c. w dotychczasowym brzmieniu przewidywał, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Po zmianie wprowadzonej powyższą ustawą powyższy paragraf stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Mając na uwadze powyższe, Sąd w wyroku podzielił należności odsetkowe na okresy do 31.12.2015 r. i od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy strona pozwana jest stroną przegraną. Nie będzie miał natomiast zastosowania art. 101 k.p.c., zgodnie z którym zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia

powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Strona pozwana wprawdzie uznała w większości powództwo, jednak dała powód do jego wytoczenia nie uwzględniając w postępowaniu likwidacyjnym całości żądań poszkodowanego tudzież wierzyciela powierniczego. Tym samym wytoczenie przedmiotowego powództwa było celowe i konieczne. Wobec powyższego, o kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art. 100 zdanie drugie k.p.c. i przyznał powodowi całość żądanych należnych kosztów procesu, gdyż powód uległ stronie pozwanej jedynie co do nieznaczej części swego żądania. Należy również zwrócić uwagę na to, że strona pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego nie zgłosiła w toku całego postępowania żądania zwrotu kosztów. Na zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powoda w pkt IV sentencji wyroku kwotę 411,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania składają się następujące należności: 34 zł – opłata sądowa od pozwu, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz kwota 360 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika powoda w osobie adwokata – na podstawie § 2 pkt 2 w zw. z § 15 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.